Sygn. akt **OS 12/23**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Artur Warych**

Sędziowie: **r.pr. Tomasz Marzec - sprawozdawca**
r.pr. Piotr Fałdyga

Protokolant: Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…)r. sprawy ze skargi (…)na postępowanie radcy prawnego (…)na skutek odwołania z dnia (…)r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. (tj. Dz. U. z 2022 r., poz. 1375 z późn. zm.) oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r., poz. 1166 z późn. zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z (…)r., sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Artur Warych r.pr. Tomasz Marzec r.pr. Piotr Fałdyga

Sygn. akt OS 12/23

Uzasadnienie

W dniu (…)r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pana (…)od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r. sygn. akt RD (…)o odmowie wszczęcia dochodzenia. Odwołujący (…)zaskarża przywołane powyżej postanowienie w całości, w szczególności zarzucając, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie błędnie i niezgodnie z prawdą ustalił stan faktyczny w sprawie, naruszając przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego, ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

Dnia (…)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło zawiadomienie o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego (…)wobec skarżącego (…).

Z treści skargi wynika, że radca prawny (…)nie sporządziła i nie wniosła skarg kasacyjnych do Naczelnego Sądu Administracyjnego w (…) w sprawach o sygnaturach akt: (…), (…), (…), (…), (…), (…), (…), (…), (…), (…), (…), (…). Radca prawny została wyznaczona pełnomocnikiem skarżącego, o czym poinformowała go pismem. Ponadto, spotkała się ze skarżącym i zapoznała z przedłożonymi przez Skarżącego dokumentami. Do przedmiotowej skargi zostały załączone: dokumenty w dwunastu sprawach dotyczących postępowań prowadzonych przez (…), w tym opinie prawne sporządzone przez radcę prawnego (…)w przedmiocie zasadności wniesienia skargi kasacyjnej, wyroki oddalające apelacje, a także postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (…)oraz pismo o wyznaczeniu (…)pełnomocnikiem z urzędu, .

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w ramach czynności wyjaśniających zwrócił się do radcy prawnego o przesłanie pisemnych wyjaśnień.

W wyjaśnieniach radca prawny wskazała podstawy podejmowanych przez zawiadamiającego działań, a ponadto obszernie wyjaśniła i przedstawiła genezę sporu

sądowego obrazując je stosownymi załącznikami. Radca prawny wskazała, że została wyznaczona pełnomocnikiem z urzędu (…)w sprawach o sygnaturach akt(…), (…), (…), (…), (…), (…), (…), (…), (…), (…), (…), (…). Wskazała również, że po zapoznaniu się z dokumentami nie znalazła podstaw do sporządzenia skarg kasacyjnych, co skutkowało napisaniem opinii prawnych. Powołała się ona na art. 177 § 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wskazując na swoje prawo jako pełnomocnika do sporządzenia takiej opinii w przypadku stwierdzenia, że nie ma podstaw prawnych do złożenia skargi. W przedmiotowej sprawie, co zostało potwierdzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w (…), sprawa z zakresu ubezpieczeń społecznych nie należy do kognicji sądów administracyjnych, ale powszechnych.

Pismem z dnia (…)r. skarżący wniósł o dołączenie do akt sprawy dowodu w postaci postanowienia z dnia (…)r. wydanego przez Sąd Okręgowy w (…)w przedmiocie wznowienia postępowania zakończonego prawomocną decyzją (…) z dnia (…)r. Z sentencji wynika, że wniosek o wznowienie postępowania został przekazany do (…).

Kolejnym pismem z dnia (…)r., radca prawny przesłała wiadomości otrzymywane od (…), z których wynika, że konsultował opinie z innym radcą i zarzuca (…)brak znajomości przepisów prawnych.

Opinie prawne załączone do akt sprawy dotyczą spraw o analogicznym stanie faktycznym (renta rodzinna i renta socjalna). Z dokumentów ze spraw toczących się przed (…) i Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w (…)wynika, że skarżący sukcesywnie składał skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (…) na każdą z decyzji wydaną przez (…)w przedmiocie odmowy zmiany prawomocnych decyzji w przedmiocie renty rodzinnej lub renty socjalnej. Wojewódzki Sąd Administracyjny w (…) sukcesywnie skargi odrzucał, uznając się niewłaściwym. Tym samym, skarżący składał wnioski o przyznanie prawa pomocy i taką też pomoc uzyskał. Przesłankami uzyskania prawa pomocy jest zawsze kwestia statusu majątkowego danej osoby, która nie może sama z własnych środków pokryć kosztów pomocy prawnej pełnomocnika z wyboru. Należy wskazać, że z uwagi na brak zawiłości sprawy opinie radcy prawnego i przyjęta strategia są w pełni profesjonalne i nie budzą zastrzeżeń. Świadczy o tym, chociażby wywód przeprowadzony przez radcę prawnego w każdej z opinii, który to jednak nie przekonał skarżącego. Radca prawny (…)przystąpiła do każdej ze spraw już na etapie decyzji o konieczności sporządzenia skargi kasacyjnej w sprawach, które nie należały do właściwości sądów administracyjnych i nie można było ich wnieść. W takiej sytuacji skargi kasacyjne nie zostałyby przyjęte do rozpoznania przez Naczelny Sąd Administracyjny, a złożenie ich przez radcę prawnego oznaczałoby brak

profesjonalnego działania. Pomoc prawna świadczona w tym momencie mogła zatem polegać wyłącznie na sporządzeniu opinii prawnych o braku podstaw do wniesienia skarg kasacyjnych. Błąd, na który powołuje się skarżący wynika z jego działań, a nie działań radcy prawnego. Skarżący nie zastosował się do treści pouczeń i nie zaskarżył poprawnie decyzji (…), tj. do sądu powszechnego, a nie administracyjnego i we właściwym terminie. Zgodnie bowiem z art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego, sprawa z zakresu ubezpieczeń społecznych jest sprawa cywilną. Wynika z tego, że właściwym do rozpoznania sprawy jest sąd powszechny (sąd rejonowy, sąd okręgowym, sąd apelacyjny), a nie sąd administracyjny. Ten stan rzeczy, potwierdził również w uzasadnieniu Wojewódzki Sąd Administracyjny w (…) w postanowieniach wydanych w sprawach: (…), (…), (…), (…), (…), (…), (…), (…), (…), (…), (…), (…). Na marginesie należy wskazać, że postanowienie z dnia (…)r. wydane przez Sąd Okręgowy w (…) w przedmiocie wznowienia postępowania zakończonego prawomocną decyzją (…) z dnia (…)r. nie potwierdza naruszenia przepisów prawa przez radcę prawnego. Instytucja wznowienia postępowania jest zupełnie odmienna niż kwestia złożenia skargi kasacyjnej i wymaga zastosowania przepisów procedury cywilnej właściwej dla tego typu instytucji. Przedkładając to postanowienie skarżący potwierdził jedynie, że sprawa z zakresu ubezpieczeń społecznych jest sprawą cywilną, gdyż Sąd Okręgowy nie odrzucił wniosku.

W dniu (…)r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pana (…) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r. sygn. akt RD (…)o odmowie wszczęcia dochodzenia. Odwołujący (…) zaskarża przywołane powyżej postanowienie w całości, w szczególności zarzucając, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie błędnie i niezgodnie z prawdą ustalił stan faktyczny w sprawie, naruszając przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego, ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Zastępcy Rzecznika

Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, że zachowanie radcy nie wyczerpuje znamion czynu dyscyplinarnego.

W niniejszej sprawie analizy prawnej pod kątem przyjętych ustaleń faktycznych wymaga treść art. 64 ustawy o radcach prawnych, zgodnie z którym: „*Radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych*".

Mając na względzie przywołany powyżej przepis, a także odnosząc się do zarzutów formułowanych przez odwołującego i opierając się na dokumentach złożonych do akt sprawy przez radcę prawnego i odwołującego, których autentyczność nie budzi wątpliwości, nie można dać wiary twierdzeniom formułowanym zarówno w skardze, jak i odwołaniu.

Należy więc uznać, iż działania radcy prawnego były zgodne z prawem, w pełni profesjonalne, co nie uchybia godności zawodu radcy prawnego i nie może być uznane za naruszenie obowiązków zawodowych.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny i prawny w niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznając postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r. sygn. akt RD (…)o odmowie wszczęcia dochodzenia za prawidłowe orzekł jak na wstępie.

POUCZENIE:

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 1375 z późn. zm.) w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022, poz. 1166 z późn. zm.) **postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.**

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……

r.pr. Artur Warych r.pr. Tomasz Marzec r.pr. Piotr Fałdyga